

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 269. Quid aget Confessarius hominis nolentis condonare, indurati, desperantis de salute ob peccatorum multitudinem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

culis exponat, quantis objiciat malis, quantis
priver bonis, & citò resipiscat. Vide *Vicem.*
totâ p. 1.

Q. 269. Quid agat Confessarius hominis nolen- 1837.

tis condonare, indurati, desperantis de salute ob pecca-
torum multitudinem. R. §. 1. Nolenti condonare
rotundè dicat, nec absolvi nec peccatū dimitti
posse: & siquidem hoc sciatur extra Sacramen-
tum, inducendi sunt alii homines ipsi amici, qui
de adversario molliter loquantur, declarando
eum bene loqui de ipso, laudando prout pos-
sunt &c. Deinde proponendum exemplum
Christi & Sanctorum, etiam orantium pro suis
hostibus. Revocandum in mentem, quid oret
quotidie, nempe, *Et dimitte nobis debita nostra sicut
Et nos dimittimus*, itaque si non dimittat, rogat
sibi non dimitti. Præterea proponenda Dei vo-
luntas dicentis, *mihî vindicta, Et ego retribuam*,
hinc in jus Dei involat ille, qui vult vindicare
seipsum. Item proponenda Christi sententia
*Matth. 18. Sic Et Pater meus cælestis faciet vobis, si
non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus
vestris.* Si his non flectatur, roget, obtestetur,
etiamque se provolvat ad ipsius genua, & exhi-
bitâ Crucifixi imagine adjuret per sanguino-
lentas plagas, ut si non hosti, saltem condonet
injuriam Christo, qui peccata omnium in se
sumpsit: & ad ista teneri Confessarium docet
Spoer n. 315. si speret pœnitentem flectendum,
quia charitas obligat, ut etiam cum aliquo in-
commodo damnationem proximi impedia-
mus. Plura suggerunt *Arfd. Tom. 3. p. 5. c. 2. §. 8.*
& *Lohn. De conv. Apost. p. 2. c. 4. §. 3.*

§. 2. Peccatori indurato dic, non tam ma- 1838.

lum esse cecidisse, quàm post lapsum nolle re-
surge-

surgere. *Sto* eundem ita aggreditur: Si enorme crimen publicè commisisses, & jam veniret severissimus Judex cum ministris, qui te ad carcerem, & postea ad ignes, rotas, mortem acerbissimam essent tracturi, nisi deprecareris culpam, nunquid statim provolutus in genua id faceres? sed nunquid credis Deum esse Judicem ita justum & rigidum, ut nullum delictum possit relinquere impunitum? An non credis hic esse præsentem cum tota sua omnipotentia, quâ te hoc momento ad infernum detrudere posset, si vellet? imò adsunt dæmones, qui tibi collum obtorquerent, nisi Deus impediret. Itaque prostratus ad pedes Domini dic, *Domine propitius esto mihi peccatori*. Si non concutiatur Dei timore, conare emollire amore, propositis Dei beneficiis & bonitate, de quibus *Regin. De off pœnit. c. 5. f. 2. & 3. Plura suggerunt Arsd. §. 7, & Lohner §. 2. à n. 9.*

1039. §. 3. Si æger sic obstinatus confiteri non velit, ora pro illo: submitte hominem ei gratum, qui pœnitentiam suadeat: insinua te suaviter, de aliis rebus ei gratis loquens, & conare subinferre, saltem obesse non posse, si propter vitæ incertitudinem paulatim se ad Dei gratiam disponat; hoc ipsum posse conferre ad recuperandam sanitatem. Si non moveatur, inquire in causam istius obstinationis, & conare eam remove. Si pergat renuere, propone justa judicia Dei, qui non irridetur, nec dat gratias, prout volumus, sed nostrum esse cooperari, quando dat: æternitatem sequi, quæ à statu animæ, tempore mortis futuro pendeat. Si adhuc resistat, fac etiam à Medicis edici præsens mortis periculum. Potest etiam ipsi ob oculos poni,

poni, quàm miseranda fit in morte desperatio animæ in obduratione decedentis, nam 1. videt se deserere omnia & ab omnibus deseri. 2. Exhorrescit ad conspectum dæmonum, qui tentius vitæ peccata iterum memoriæ objiciunt. 3. Sentit se jam à corpore extrudi in infelicem æternitatem. 4. Ipsa jam sibi pronunciat Dei iudicium, cognoscendo se perditam in æternum, sine spe tormenta æterna evadendi. Legatur *Viexm.* p. 1. c. 7. & de pœnis inferni c. 8. item *Vogleri* *Trossbronn* l. 5. c. 3.

§. 4. Si dicat, major est iniquitas mea, quàm ut veniam merear; reponat, major est Dei pietas quàm tua impietas; major Dei misericordia quàm tua miseria; majora Christi merita quàm tua demerita: peccata tua sunt finita, Dei pietas & misericordia, Christi merita sunt infinita: peccata omnia collata ad Dei misericordiam & ad Christi merita sunt velut aquæ guttula ad mare: secundùm multitudinem miserationum suarum delebit multitudinem iniquitatũ tuarum, hoc ipse promisit *Ezech.* 23. *Quacunque hora ingemuerit peccator, omnium iniquitatum ejus non recordabor.* Desperatio maximè injuriosa est Deo: Judas magis peccavit in eo, quia desperavit, quàm quòd Christum tradiderit. Exempla misericordiz sunt Ninivitæ, David, Nabuchodonosor, Magdalena, Iatro &c. legatur *Viexm.* p. 6. c. 2. & 3. *Regin.* c. 5. f. 1. Etiam juvat tali desperanti revocare ad memoriam bona, quæ fecit aliquando, secundùm illud *S. Greg. moral.* l. 22. c. 5. *Sicut dum vivimus, debemus bona nostra à memoria repellere, ne extollant, ita appropinquante exitu plerumque ea ad memoriam justè revocamus, ut videlicet fiduciam præbeant & desperatum timorem*

premunt. Et quomodo etiam in articulo mortis possit pœnitentia agi, rectè deducit *Viexm.* p. 6. c. 6. Exempla, quibus spes nostra ex Dei bonitate & misericordia erigitur, affert *Voglerus* *Suprà* l. 3. c. 11.

1841. Q. 270. Quid observare debeat Confessarius captivi vel condemnati ad mortem. R. §. 1. Confessarium Rei instruit *Busenb.* *relatus* l. 4. nu. 1531. Quid autem Reo liceat, dictum est ibidem à n. 1521. Confessarium Magæ, veneticæ, & similia, qui cum dæmone pactum habuerunt, instruit idem *Busenb.* *relatus* l. 3. p. 1. nu. 41. Item *Voglerus* in *Trostbronn* l. 7. c. 7. Communitè notant omnes, quamdiu in captivum sententia lata non est, non facilè audiendum pro confessione, præsertim si neget illa, de quibus accusatur, quia periculum est, ne quantumvis fecerit, etiam in confessione neget, ut Confessarium habeat patronum. Quòd si teneatur ob crimina, quæ non negat, tum audiri potest, ut & plerumque tum, quando suâ sponte petit confiteri: nihilominus assicuret eum Confessarius, etiam cum juramento, si opus, nihil obfuturum, quidquid inter se sincerè loquentur extra Sacramentum.

1842. §. 2. Non spondeat se fore patronum pro ejus vita, tum enim non ita seriò se disponit, & si spe cadat, facilè alienabitur à Confessario, hinc potius disponat ad expectandam sententiam, interim profuturum, si de peccatis seriò doleat, & in satisfactionem offerat ignominiam & molestias carceris. Nihil æquivocè loquatur cum illo, ne postea cõqueri possit se deceptum, quod potest esse causa gravis perturbationis in fine vitæ. §. 3.